

(อม.๓๕)

คำพิพากษาชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อช. ๑/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อช. ๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นางสาวธณิกานต์ พรพงษาโรจน์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

จำเลย อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๗ (บางซื่อ-ดุสิต) กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยการตั้งกระทู้ถาม การเปิดอภิปรายทั่วไป การตั้งกรรมาธิการ การเข้าชื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งใดในองค์กรอิสระ การให้ความเห็นชอบแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

และการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลากลางวัน จำเลยลงชื่อเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) ซึ่งมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... โดยไม่ได้ลาประชุม แต่ระหว่างเวลา ๑๓.๓๐ ถึง ๑๕ นาฬิกา จำเลยไม่ได้อยู่ในที่ประชุมและได้ฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติของจำเลยไว้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น หรือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นโดยความยินยอมของจำเลย เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายนั้นใช้บัตรของจำเลยแสดงตนและลงมติแทนในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว วาระที่หนึ่ง เวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา และวาระที่สาม เวลา ๑๔.๐๑ นาฬิกา โดยมีเจตนาทุจริตแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการออกเสียงลงคะแนนแทนกัน ที่จำเลยทราบดีว่าไม่อาจกระทำการแทนกันได้ ส่งผลให้การออกเสียงลงคะแนนในการประชุมไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของผู้แทนปวงชนชาวไทย ถือเป็นมติที่ไม่ชอบ เป็นเหตุให้สภาผู้แทนราษฎรและกระบวนการตรากฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติได้รับความเสียหาย เหตุเกิดที่แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิจารณาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ จำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ กรณีต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังไม่เกิน ๑ ปี

จำเลยอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำฟ้องและเอกสารประกอบคำฟ้อง คำให้การ ส่วนวนการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไต่สวน ตลอดจนอุทธรณ์ของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๗ (บางซื่อ-ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการเสนอ และพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ การแก้ไขเพิ่มเติม รัฐธรรมนูญ และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ จำเลยซึ่งจัดทำโครงการกิจกรรมเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่ แม่และเด็กในชุมชน หัวข้อเรื่อง การเลี้ยงดูลูกในยุคสมัยดิจิทัล ในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลา ๑๓ ถึง ๑๕ นาฬิกา ได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า เชิญพันเอกอดิสรณ์ ลำเพาพงศ์ เป็นวิทยากร ตามสำเนาบันทึกข้อความและหนังสือเอกสารหมาย จ.๑๔ ต่อมา วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลา ๙ นาฬิกา มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง ณ ห้องประชุมใหญ่วุฒิสภา (ห้องจันทรา) อาคารรัฐสภา (เกียกกาย) ชั้น ๒ ซึ่งมีที่นั่งและช่องเสียบบัตร ลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ไม่เพียงพอต่อการใช้งานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๕๐๐ คน จำเลย ลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุมโดยไม่ได้ลาประชุม ในวันดังกล่าวที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... วาระที่หนึ่ง และลงมติเวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา โดยมีการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยในการลงมติ ลำดับที่ ๑๔๓ เลขที่บัตร ๑๕๐ ตามรายงาน การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ หน้า ๔๘๙ เอกสารหมาย จ.๑๑ วาระที่สอง มีการตั้งคณะกรรมการธิการเต็มสภา และวาระที่ ๓ ที่ประชุมลงมติเวลา ๑๔.๐๑ นาฬิกา โดยมีการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยในการลงมติ ลำดับที่ ๑๔๓ เลขที่บัตร ๑๕๐ ตามรายงาน

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ หน้า ๕๑๓ เอกสารหมายเลข ๑๑ หลังจาก
 นั้นเวลา ๑๔.๓๔ นาฬิกา ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมสภา
 ผู้แทนราษฎร พ.ศ. ... ซึ่งมีการตรวจสอบองค์ประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา แต่จำเลยไม่แสดงตน ตาม
 รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ หน้า ๖๒๔ ถึง ๖๓๖ เอกสารหมายเลข
 ๑๑ ต่อมาเวลา ๑๕.๐๙ นาฬิกา ที่ประชุมลงมติร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ...
 ข้อ ๓ โดยจำเลยลงมติ ลำดับที่ ๑๓๑ เลขที่บัตร ๑๕๐ ตามรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุด
 ที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ หน้า ๖๔๓ เอกสารหมายเลข ๑๑ จากนั้นจำเลยก็ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดง
 ตนและลงมติร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ... อีกหลายครั้งจนกระทั่งเสร็จสิ้นการ
 ประชุมในเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา ในวันดังกล่าวระหว่างเวลา ๑๓ ถึง ๑๕ นาฬิกา มีการจัดงานเสวนา
 ตามโครงการกิจกรรมเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่แม่และเด็กในชุมชน หัวข้อเรื่อง การเลี้ยง
 ดูลูกในยุคสมัยดิจิทัล ที่ห้องประชุมชั้น ๕ สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ เลขที่ ๑๒๕๖/๙
 ถนนนครชัยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีจำเลย พันเอกอดิสรณ์ ลำเพาพงศ์
 และนางสาวทักษอร ภักดีสุขเจริญ เป็นวิทยากร

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษา
 ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ที่จำเลยอุทธรณ์ว่า โจทก์ไม่มี
 พยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่า จำเลยไม่อยู่ในห้องประชุมในช่วงเวลาตามฟ้อง การวินิจฉัยความรับ
 ผิดทางอาญาต้องพิสูจน์จนปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลย
 โดยหลักการการพิสูจน์ให้จำเลยไม่ได้นั้น องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เสียงข้างมาก เห็นว่า ในการพิจารณา
 พิพากษาคดีศาลต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
 ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคแรก

ที่บัญญัติว่า “การพิจารณาคดีให้ใช้ระบบไต่สวนโดยให้ศาลค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้ แม้ว่า การไต่สวนพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลาที่ กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าศาลได้ให้โอกาสแก่คู่ความในการโต้แย้งคัดค้านพยานหลักฐานนั้นแล้ว เพื่อให้ ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น ...” และวรรคสอง ที่บัญญัติว่า “การ พิจารณาของศาลต้องเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้และ ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ทั้งนี้ โดยนำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือของ คณะผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณี เป็นหลักในการพิจารณาและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ ศาลมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้...” กับวรรคสาม ที่บัญญัติว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียก บุคคลใดมาให้อัยการ ทนายความ หรือทนายความอื่นของศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้...” อันจะเห็นได้ ว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ใช้ระบบไต่สวนโดยยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก อย่างไรก็ดี บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวเป็นเพียงการกำหนดแนวทางการ แสวงหาพยานหลักฐานเบื้องต้นตามที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น โดยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยังมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐานเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ นอกจากนี้ในการพิพากษาคดีนั้น ศาลต้องยึดถือหลักการสำคัญในคดีอาญาที่ให้นับนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และต้องใช้ดุลพินิจวินิจฉัยชี้ว่าพยานหลักฐานทั้งปวงอย่า พิจารณาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำความผิดจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น และ

เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลย
 ดังที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๙ วรรคสอง และประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ ซึ่งในการรับฟังพยานหลักฐานนั้นหากทางไตสวนปรากฏว่า
 มีประจักษ์พยานยืนยันการกระทำความผิดของจำเลย ศาลย่อมต้องรับฟังข้อเท็จจริงจากประจักษ์
 พยานเป็นสำคัญ แต่หากไม่มีประจักษ์พยาน ศาลมีอำนาจรับฟังพยานหลักฐานอื่นและพฤติการณ์
 แวดล้อมในคดี รวมถึงเหตุผลที่มีน้ำหนักเพียงพอและมีความเชื่อมโยงถึงตัวจำเลย ประกอบการ
 พิจารณาการกระทำความผิดของจำเลยได้ มิใช่ว่าหากไม่มีประจักษ์พยานแล้วจะไม่สามารถลงโทษ
 จำเลยได้เสมอไป ซึ่งคดีนี้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้โอกาสโจทก์และ
 จำเลยนำพยานหลักฐานของแต่ละฝ่ายเข้าไตสวนเพื่อพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของจำเลยแล้ว
 และยังได้เรียกพยานบุคคลมาไตสวนเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรด้วย ฉะนั้น การที่ศาลจะลงโทษจำเลย
 ได้หรือไม่ จึงต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานที่ได้ความตามทางไตสวนทั้งหมดประกอบกัน หาใช่ศาล
 ฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฟังแต่เพียงสำนวนการไตสวนของคณะกรรมการ
 ป.ป.ช. แล้วปลักภาระการพิสูจน์ให้แก่จำเลยแต่ฝ่ายเดียวตามที่จำเลยอุทธรณ์ไม่ เมื่อทางไตสวน
 ได้ความจากคำเบิกความของพันเอกอดิสรณ์ ลำเพาพงศ์ ประจักษ์พยานโจทก์ว่า จำเลยมีหนังสือ
 ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ เชิญพยานให้เป็นวิทยากร เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้เนื่องจากจำเลยได้จัดทำ
 โครงการกิจกรรมเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่แม่และเด็กในชุมชน หัวข้อเรื่อง “การเลี้ยง
 ดูลูกในยุคสมัยดิจิทัล” ในวันพฤหัสบดีที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลา ๑๓ ถึง ๑๕ นาฬิกา ตามเอกสาร
 หมาย จ.๑๔ พยานเดินทางถึงสถานที่จัดงานเวลา ๑๒.๒๙ นาฬิกา และออกจากงานในเวลา ๑๕ นาฬิกา
 ตามบันทึกไทม์ไลน์ส่วนตัวใน Google Maps เอกสารหมาย จ.๑๖ ได้บันทึกไว้ พยานจำได้ว่าเมื่อถึง
 เวลา ๑๓ นาฬิกา งานยังไม่เริ่มเนื่องจากมีคนมาแจ้งว่าขอเลท (late) จากนั้นอีกสักพักจำเลยมา
 ถึงงานและได้มีการพูดคุยเตรียมงานก่อนขึ้นเวทีเสวนากับพยานและนางสาวทักษอร ภักดิ์สุขเจริญ

ต่อมาพิธีกรได้เชิญขึ้นเวทีเสวนาขณะนั้นเวลาประมาณ ๑๓.๓๐ นาฬิกา โดยมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน ใช้เวลาเกินกว่า ๓๐ นาที แต่ไม่เกิน ๑ ชั่วโมง ๑๕ นาที ก่อนออกจากสถานที่จัดงานพยานกับ จำเลยและนางสาวทักษอรได้ถ่ายรูปร่วมกันบนเวที เมื่อลงจากเวทียังได้พูดคุยกับจำเลยและนางสาวทักษอรเป็นเวลาสั้น ๆ จากนั้นพยานใช้เวลาอีกประมาณ ๑๕ นาที ในการพูดคุยกับผู้มาร่วมงานจนถึงเวลา ๑๕ นาฬิกา พยานจึงออกจากสถานที่จัดงานโดยมีบันทึกใหม่ไลน์ใน Google Maps ยืนยันว่า พยานออกจากสถานที่จัดงานเวลา ๑๕ นาฬิกา พยานเบิกความในชั้นไต่สวนของศาล และในชั้นชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีรายละเอียดข้อเท็จจริงตรงกันตามลำดับเหตุการณ์ที่พยานมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง และพยานเดินทางเข้าร่วมงานเสวนาตามที่นัดหมายไว้ โดยมาถึงก่อนเวลา แสดงให้เห็นว่าพยานให้ความสำคัญกับงานดังกล่าว และมีได้มีความรีบร้อนหรือเร่งรีบ ย่อมมีเวลาเพียงพอในการสังเกตเหตุการณ์และขั้นตอนการดำเนินงานเสวนาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ได้เป็นอย่างดี ช่วงเวลาตามคำเบิกความของพยานสัมพันธ์กับข้อมูลตามที่ Google Maps ส่วนตัวบันทึกไว้ อันเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ปรากฏว่าเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือไม่น่าเชื่อถืออย่างไร ทั้งยังสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับขั้นตอนและใกล้เคียงกับเวลาการจัดงานเสวนา ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้จากการลงทะเบียนใน Google Maps ในช่วงที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๙ เพื่อใช้ในการหาใหม่ไลน์หรือช่วงเวลาการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ อันเป็นหนึ่งในกลไกของรัฐบาลในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคและติดตามกลุ่มเสี่ยงติดเชื้อ เชื่อว่าเป็นข้อมูลตามความเป็นจริงที่เชื่อถือได้ หากใช้เป็นเพียงการคาดคะเนของพยานอย่างเลื่อนลอยดังที่จำเลยอุทธรณ์ไม่ พันเอกอดิสรณ์ยังเบิกความยืนยันว่าพบจำเลยก่อนเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา การเสวนาบนเวทีใช้เวลาไม่เกิน ๑๔.๓๐ นาฬิกา หลังจากนั้นพยานยังได้รับมอบของที่ระลึกจากจำเลยด้วย สอดคล้องกับที่จำเลยเบิกความรับว่า เดินทางไปร่วมงานเสวนาดังกล่าว ร่วมถ่ายรูปและแจกของที่ระลึกให้วิทยากรอื่นหลังเสร็จงานเสวนา นอกจากนี้

นางสาวอัจฉรา ชินนิยมพาณิชย์ พยานจำเลยซึ่งเป็นผู้จัดงาน (อ็อกไนเซอร์) เบิกความว่า จำเลยมาถึงงานเสวนาเวลาประมาณ ๑๓.๓๐ นาฬิกา และทุกคนลงจากเวทีเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา สอดคล้องกับที่ให้การต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ เอกสารหมายเลข จ.๒๔ เจือสมกับคำเบิกความของพยานเอกอติสรณ์ประจักษ์พยานโจทก์ อันทำให้คำเบิกความและบันทึกถ้อยคำของพยานเอกอติสรณ์มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น โดยพยานทั้งสองไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน ทั้งไม่มีส่วนได้เสีย ไม่มีเหตุที่ต้องเบิกความและให้การปรักปรำจำเลย คำเบิกความและคำให้การของพยานทั้งสองปากนี้จึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ ประกอบกับจำเลยมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๔ เอกสารหมายเลข จ.๓๓ หน้า ๙๕๕ ข้อ ๒ ว่าในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ในระหว่างการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... ของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร จำเลยได้มีกิจธุระสำคัญต้องออกจากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการเข้าร่วมงานเสวนาวิชาการ โครงการกิจกรรมเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่แม่และเด็กในชุมชน อีกทั้งจำเลยยังไปแจ้งความไว้ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางโพ กองบังคับการตำรวจนครบาล ๑ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ว่าเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลากลางวัน มีผลการแสดงตนและลงมติดังกล่าว เวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา และวาระที่สาม เวลา ๑๔.๐๑ นาฬิกา เป็นชื่อจำเลย ในการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... โดยจำเลยมิได้เป็นผู้กดปุ่มแสดงตนและลงมติดังกล่าว และจำเลยมิได้ฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของตนไว้ให้แก่ผู้ใดและมีได้ยอมให้ผู้ใดแสดงตนหรือลงมติแทนแต่อย่างใด เพราะวันดังกล่าวจำเลยเร่งรีบออกไปร่วมงานเสวนา ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมายเลข ล.๑๙ แม้จำเลยอุทธรณ์อ้างว่า จำเลยแจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้เพื่อยืนยันความบริสุทธิ์ว่าไม่ได้ฝากบัตรไว้กับบุคคลอื่น ไม่อาจนำมารับฟังเป็นยุติได้ว่าจำเลยไม่อยู่ในที่ประชุม แต่เมื่อพิจารณาทันทีที่ประจำวันดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าจำเลยได้ให้รายละเอียดชัดเจนว่า

ในวันดังกล่าวจำเลยออกไปร่วมงานเสวนาและไม่ได้เป็นผู้ลงมติ ทั้งจำเลยไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนภายหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดและแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยจำเลยได้รับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว เป็นเวลานานถึงหนึ่งปีเศษ จำเลยซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าตนอยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและลงมัตตด้วยตนเองหรือไม่ การที่จำเลยคงยืนยันข้อเท็จจริงตามที่แจ้งไว้ต่อพนักงานสอบสวน จึงเชื่อว่าข้อความที่จำเลยได้แจ้งความไว้นั้นเป็นความจริง อันเป็นการยืนยันว่าจำเลยไม่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในเวลาที่เกิดเหตุ เจือสมกับพยานหลักฐานอื่นตามทางไต่สวนของโจทก์ รายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมาย ล.๑๙ ย่อมมีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้แน่ชัดว่า จำเลยได้เดินทางไปร่วมงานเสวนาก่อนเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา และอยู่ร่วมงานเสวนาประมาณ ๑ ชั่วโมง ย่อมเป็นไปได้ที่จำเลยจะอยู่ในห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎรขณะที่มีการลงมัตตวาระที่หนึ่งเมื่อเวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา และวาระที่สาม เมื่อเวลา ๑๔.๐๑ นาฬิกา

ส่วนที่จำเลยอุทธรณ์ว่า จำเลยไม่ได้ฝากหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยเพื่อให้บุคคลอื่นลงมติแทน ในวันเกิดเหตุเป็นวันแรกที่มีการใช้เครื่องลงมติและอยู่ในระหว่างการทดสอบระบบ มีปัญหาในการใช้งานห้องประชุมหลายประการ รวมถึงระบบลงคะแนนเกิดข้อผิดพลาดนั้น องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เสียงข้างมากเห็นว่า บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นสิ่งที่ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อแสดงตนและลงมติในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัตรอิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จำเลยต้องเก็บรักษาไว้ด้วยตนเอง และต้องมีความระมัดระวังในการเก็บรักษามากกว่าปกติ แต่กลับปรากฏว่ามีบุคคลอื่นนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปใช้เพื่อลงมติแทนในระหว่างที่จำเลยไม่อยู่ในห้องประชุม ซึ่งเมื่อพิจารณาลักษณะของบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ตามที่

นางสาวสายฝน ไกรสมเลิศ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เบิกความว่า บัตรอิเล็กทรอนิกส์จริงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ จะติดสติ๊กเกอร์เลขที่และชื่อสกุลสมาชิกบนพื้นสติ๊กเกอร์สีขาว อักษรสีดำ วิธีใช้คือ เสียบบัตรให้ชิปคว่ำลงไปในช่องเสียบบัตร เมื่อชิปคว่ำจะปรากฏชื่อสกุลของสมาชิกอยู่บนหัวบัตร ผู้ที่พบเห็นสามารถทราบว่าบัตรนั้นเป็นของผู้ใด จึงเป็นการยากที่จะมีบุคคลอื่นนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปใช้โดยผิดหลง ซึ่งการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติแต่ละครั้งนั้นเป็นเรื่องที่ต้องกระทำหลายขั้นตอน แต่กลับมีบุคคลอื่นนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการระบุชื่อสกุลของจำเลยไว้ชัดเจนมาใช้ลงมติในระหว่างที่จำเลยไม่อยู่ในห้องประชุม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าช่วงเวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา ถึง ๑๔.๐๑ นาฬิกา จำเลยไม่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยจำเลยลงมติด้วยตนเองครั้งสุดท้ายเวลา ๑๓.๒๒ นาฬิกา ตามรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ หน้า ๔๔๘ เอกสารหมาย จ.๑๑ ก่อนออกไปงานเสวนา หลังจากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... ต่อไปโดยมีการลงมติในการพิจารณาร่างฉบับดังกล่าว ๒ ครั้ง คือเวลา ๑๓.๔๑ นาฬิกา และ ๑๔.๐๑ นาฬิกา อันเป็นการลงมติต่อเนื่องมาจากเวลา ๑๓.๒๒ นาฬิกา ซึ่งการลงมติแทนจำเลยโดยมีเวลาต่อเนื่องกันเช่นนี้ ย่อมแสดงว่าต้องมีบุคคลรู้ว่าจำเลยออกจากห้องประชุมเมื่อใด และจะกลับเข้ามาประชุมอีกหรือไม่ รวมทั้งต้องมีบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยมาเพื่อลงมติแทนได้ ทั้งเมื่อจำเลยกลับมาจากงานเสวนาก็ได้ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ลงมติในการพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ... อีก พฤติการณ์บ่งชี้ว่าต้องมีการคบคิดปรึกษากันมาก่อน ที่จำเลยอ้างว่าร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... ไม่มีการอภิปรายความเห็นที่แตกต่าง แม้จำเลยไม่อยู่ในห้องประชุมและไม่ได้ลงมติ ก็ไม่มีผลต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว นั้น ข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของนายวิเชียร ขวาลิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทำหน้าที่กรรมการประสานงาน

พรรคร่วมรัฐบาล (วิปรัฐบาล) พยานจำเลยว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดต้องให้ความเห็นชอบ และต้องการที่จะแสดงออกว่า เห็นด้วยกับร่างกฎหมายฉบับนี้ กรณีจึงยอมเป็นเหตุจูงใจให้จำเลยซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรกต้องฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของตนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอื่นใช้ลงมติแทน ในขณะที่จำเลยไม่อยู่ในที่ประชุม สำหรับข้ออุทธรณ์ของจำเลยที่ว่า จำเลยลงมติด้วยตนเองนั้น เห็นว่า จำเลยเคยมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๔ เอกสารหมายเลข จ.๓๓ ว่า ในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ในระหว่างการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... จำเลยมีกิจธุระสำคัญต้องออกจากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ไปร่วมงานเสนาธิการ อันเป็นการให้ข้อเท็จจริงยอมรับทำนองว่าจำเลยไม่อยู่ในที่ประชุม แต่ต่อมาจำเลยกลับมีหนังสือเรื่อง ขอชี้แจงข้อเท็จจริงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ เอกสารหมายเลข จ.๓๗ ข้อ ๑ อ้างว่า เนื่องจากวันนั้นมีการขอเปลี่ยนวาระการประชุม ให้นำร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... ขึ้นมาพิจารณาก่อน จำเลยอยู่ลงมติด้วยตนเอง จนกระทั่งเลยกำหนดเวลาการจัดงานและมีการตามตัว จำเลยจึงรีบนั่งรถจักรยานยนต์ของทีมงานออกไป โดยใช้เวลาอยู่ที่งานประมาณ ไม่เกินหนึ่งชั่วโมง อันเป็นการให้ข้อเท็จจริงยืนยันว่าจำเลยลงมติด้วยร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... ด้วยตนเอง ซึ่งขัดแย้งกับที่จำเลยเคยให้การไว้ตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ.๓๓ ดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๕ จำเลยไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมายเลข ล.๑๙ ว่า จำเลยมิได้เป็นผู้กดปุ่มแสดงตนและลงมติดังกล่าว เพราะในวันดังกล่าวจำเลยเร่งรีบออกไปร่วมงานเสนา และจำเลยเบิกความต่อศาลในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ สรุปความได้ว่า จำเลยไปร่วมงานเสนา ร่วมถ่ายภาพ และแจกของที่ระลึกให้กับผู้ร่วมงานการแสดงผลลงมติเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ทั้งสองครั้งที่ถูกฟ้องนั้น น่าจะเกิดจากความผิดพลาดของระบบ หรืออาจมีผู้อื่นกดปุ่มลงมติโดยไม่ได้

รับความยินยอมจากจำเลย อันเป็นการยืนยันว่าจำเลยไม่ได้ลงมติด้วยตนเองสอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามที่แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนและที่เคยให้การไว้ตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ.๓๓ ซึ่งแตกต่างจากข้ออ้างตามหนังสือเรื่อง ขอชี้แจงข้อเท็จจริงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมเอกสารหมายเลข จ.๓๗ การให้การของจำเลยจึงมีลักษณะกลับไปกลับมา ไม่น่าเชื่อถือ ข้ออ้างของจำเลยที่ว่าจำเลยอยู่ลงมติด้วยตนเองไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่จำเลยอ้างเกี่ยวกับความผิดพลาดของระบบลงคะแนนนั้น ได้ความจากพยานโจทก์ปากนายชัยรัตน์ ทาริยา เบิกความเกี่ยวกับการทำงานของระบบลงคะแนนว่า การจะปรากฏผลแสดงตนหรือลงมติดว่ามีชื่อสมาชิกคนใดลงคะแนนอย่างไร จะต้องเริ่มจากประธานในที่ประชุมมีคำสั่งให้เปิดระบบซอฟต์แวร์ (Software) ซึ่งจะมีการล้างข้อมูลเก่าออกก่อน จากนั้นจะต้องเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติของสมาชิกเข้าเครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์อย่างถูกต้อง กับต้องกดปุ่มลงคะแนนด้วย หากขาดขั้นตอนอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะไม่ปรากฏชื่อหรือผลใด ๆ โดยการทำงานของเครื่องลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์มีการทำงานร่วมกับระบบฮาร์ดแวร์ (Hardware) ได้แก่ เครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์ แผงปุ่มลงคะแนน กับระบบซอฟต์แวร์ซึ่งเป็นชุดโปรแกรมคำสั่งคอมพิวเตอร์ ในการเปิดปิดการลงคะแนน การคำนวณและประมวลผลคะแนน โดยมีบัตรลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อกลาง ทั้งปัญหาที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแจ้งเหตุขัดข้อง ได้แก่ เครื่องเสียบบัตรค้าง กดลงคะแนนแล้วแต่เครื่องขึ้นว่ายังไม่ได้ลงคะแนน ออกเสียงว่าเห็นด้วยแต่เครื่องแจ้งว่างดออกเสียง ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะแจ้งทักท้วงต่อประธานในที่ประชุม และมีการบันทึกไว้ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑ และเป็นกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติของตนเสียบเข้าเครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์กับต้องกดปุ่มแสดงตนหรือลงมติดด้วย ดังนั้น หากไม่มีการเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงมติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์และกดปุ่มแล้ว หรือมีการเสียบบัตรค้างไว้แต่ไม่ได้กดปุ่มโดยอ้อมไม่อาจเกิดการประมวลผลใด ๆ ขึ้นได้ สำหรับข้อผิดพลาดที่

เกิดขึ้นดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อผิดพลาดในขั้นตอนของการประมวลผลเท่านั้น ไม่ใช่ข้อผิดพลาดของระบบลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ทั้งระบบ และในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ จำเลยได้ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงमतีก่อนและหลังเวลาเกิดเหตุจำนวนหลายครั้ง โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยได้แจ้งต่อที่ประชุมสภาว่ามีข้อผิดพลาดแต่อย่างใด แต่จำเลยกลับโต้แย้งเฉพาะเวลา ๑๓.๔๑ และ ๑๔.๐๑ นาฬิกาว่าระบบขัดข้องหรือผิดพลาด ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นโดยจำเลยอยู่ในที่ประชุม หรือลงमतิด้วยตนเองจริง จำเลยย่อมต้องแจ้งต่อที่ประชุมสภาถึงข้อผิดพลาดนั้นในทันที แต่ก็ได้มีการแจ้งข้อขัดข้องเกี่ยวกับการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยแต่อย่างใด นายชัยรัตน์เป็นนักวิชาการโสตทัศนศึกษาชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานโสตทัศนูปกรณ์ สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการควบคุมระบบเสียงและระบบการลงคะแนนการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมร่วมกันของรัฐสภา เป็นพยานคนกลางที่เบิกความ ตามข้อเท็จจริงจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ โดยไม่ปรากฏว่านายชัยรัตน์มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน คำเบิกความของนายชัยรัตน์มีน้ำหนักให้รับฟัง จึงเชื่อว่าระบบการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงमतิดoes not เกิดข้อขัดข้องหรือผิดพลาดดังที่จำเลยอ้าง องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เสียงข้างมากเห็นว่า พฤติการณ์แห่งคดีและพยานหลักฐานแวดล้อมมีเหตุผลและน้ำหนักให้รับฟังได้ โดยปราศจากข้อสงสัยว่า จำเลยฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไว้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอื่นหรือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอื่น โดยความยินยอมของจำเลยเพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยลงमतิตแทน เมื่อการออกเสียงลงคะแนนเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ที่เป็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การกระทำใดเพื่อให้มีการออกเสียงลงคะแนนแทนกันจึงเป็นการขัดต่อหลักการออกเสียงลงคะแนนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๐ วรรคสาม ที่ให้สมาชิกคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน และไม่ชอบด้วยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๒

วรรคสาม ที่การออกเสียงลงคะแนนจะกระทำแทนกันได้ อันถือเป็นการลงคะแนนที่ไม่สุจริต มีผลให้การออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการประชุมนั้นไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของปวงชนชาวไทย และขัดต่อหลักความซื่อสัตย์สุจริตที่ได้ปฏิญาณตนในที่ประชุมก่อนเข้ารับหน้าที่ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๕ ถือได้ว่าการกระทำของจำเลยก่อให้เกิดความเสียหายแก่สภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ และส่วนราชการ ทั้งการที่จำเลยฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นหรือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นโดยจำเลยยินยอมให้แสดงตนและลงมติแทน เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๑๐ พ.ศ. ... ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ถือได้ว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตแล้ว จำเลยจึงมีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เสียงข้างมากเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

(อม.๕๐)

- ๑๕ -

นายเจียรตน์ย ธรรมดุษฎี

นายสมเกียรติ ตงสกุล

นางอโนชา ชีวติโสภณ

นางสุวิชา นาควัชร

นายอำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์

นางสาวสิริกานต์ มีจุล

นายกิตติพงษ์ ศิริโรจน์

